

Daniels Bog – Nummer tooghalvfems

Åbenbaring af profetien: Den tredobbelte anvendelse af Daniels sidste seks vers og den tiltagende lysstråle fra den tredje engel

Jeff Pippenger

2024-02-25

I millerbevægelsen blev kundskabens tilvækst forseglet op, og den prøvede først og fremmest, men ikke udelukkende, de bekendende protestanter i De Forenede Stater. Sardes, menigheden, der kom ud af det pavelige overherredømmes mørke, blev ledt til en fyldigere forståelse af evangeliet, som skulle åbenbares, når den himmelske hellighed blev åbnet i himlen. I den tredje engels bevægelse blev kundskabens tilvækst forseglet op den 11. september 2001, og den prøvede den laodikeiske adventisme rundt om i verden. Af denne grund blev sandheden, repræsenteret i de sidste seks vers af Daniel elleve, som er kilden til kundskabens tilvækst, modstået af den laodikeiske adventisme.

De få trofaste bygmestre på den sande grundvold (1 Korintherbrev 3:10, 11) var rådvilde og blev hindret, idet den falske læres murbrokker spærrede arbejdet. Ligesom bygmesterne på Jerusalems mur på Nehemias' tid var nogle rede til at sige: »Bærernes kraft er svækket, og der er meget murbrok, så vi ikke er i stand til at bygge.« Nehemias 4:10. Trættede af den stadige kamp mod forfølgelse, bedrag, uretfærdighed og enhver anden hindring, som Satan kunne udtænke for at hindre deres fremgang, blev nogle, som havde været trofaste bygmestre, modløse; og for fredens og sikkerhedens skyld for deres ejendom og deres liv vendte de sig bort fra den sande grundvold. Andre, uforfærdede over for deres fjenders modstand, erklærede frygtløst: »Vær ikke bange for dem; kom Herren i hu, han som er stor og frygtindgydende« (vers 14); og de fortsatte arbejdet, hver med sit sværd omgjordet ved sin side. Efeserbrevet 6:17.

„Den samme ånd af had og modstand mod sandheden har inspireret Guds fjender i enhver tidsalder, og den samme årvågenhed og troskab har været påkrævet hos Hans tjenere. Kristi ord til de første disciple gælder for Hans efterfølgere indtil tidens ende: 'Hvad jeg siger til jer, siger jeg til alle: Våg!' Mark 13,37.“ The Great Controversy, 56.

Fremlæggelsen af budskabet i de sidste seks vers af Daniel begyndte i miljøet omkring de selvunderstøttende tjenester inden for laodikeisk adventisme og blev derefter, som tiden skred frem, konfronteret af de berømte teologer (de lærde) inden for laodikeisk adventisme. De våben, der blev taget i brug i et forsøg på at miskreditere budskabet, frembragte ufravigeligt et større lys og en større klarhed over de vers, som var genstand for granskning og angreb. Disse angreb førte til sidst til profetiske forståelser, som ikke tidligere var blevet erkendt, men som da blev fastslået og fundet at være en del af den fremadskridende lysstråle fra den tredje engel.

Milleritterne anerkendte kun fire riger i Bibelens profeti, men kort efter 1844 blev det forstået, at De Forenede Stater var jorddyret i Åbenbaringen tretten, og denne forståelse klargjorde, at pavedømmet ikke blot var en del af det romerske rige, men at det i virkeligheden var Bibelens profetis femte rige.

„Under symbolerne af en stor rød drage, et leopardlignende dyr og et dyr med lammehorn blev de jordiske regeringer, som i særlig grad ville gøre sig skyldige i at nedtrampe Guds lov og forfølge hans folk, fremstillet for Johannes. Krigen føres videre indtil tidens ende. Guds folk, symboliseret ved en hellig kvinde og hendes børn, blev fremstillet som værende stærkt i mindretal. I de sidste dage fandtes kun en rest tilbage. Om disse taler Johannes som dem, „der holder Guds bud og har Jesu Kristi vidnesbyrd.““

„Gennem hedenskabet og dernæst gennem pavedømmet udøvede Satan sin magt gennem mange århundreder i et forsøg på at udslutte Guds trofaste vidner fra jorden. Hedninger og papister blev drevet af den samme dragens ånd. De adskilte sig kun deri, at pavedømmet, under foregivende af at tjene Gud, var den farligere og grusommere fjende. Gennem romerkirkens virksomhed tog Satan verden til fange. Guds bekendende menighed blev revet med ind i denne vildfarelses rækker, og i mere end tusind år led Guds folk under dragens vrede. Og da pavedømmet, berøvet sin styrke, blev tvunget til at ophøre med forfølgelsen, så Johannes en ny magt stige op for at give genlyd til dragens røst og videreføre det samme grusomme og gudsbespottelige værk. Denne magt, den sidste, som skal føre krig mod kirken og Guds lov, blev symboliseret ved et dyr med lamlignende horn.“

„Men profetpenslens strenge optegning afslører en forandring i denne fredelige scene. Dyret med de lamlignende horn taler med en drages røst og „udøver al det første dyrs magt foran det“. Profetien erklærer, at det vil sige til dem, som bor på jorden, at de skal gøre et billede til dyret, og at „det får alle, både små og store, rige og fattige, frie og trælle, til at tage et mærke på deres højre hånd eller på deres pande; og at ingen kan købe eller sælge uden den, som har mærket eller dyrets navn eller dets navns tal.“ Således følger protestantismen i pavedømmets fodspor.“ Signs of the Times, 1. november 1899.

Da de sidste seks vers i Daniel elleve blev oplåst, blev det erkendt, at hele den rækkefølge, der er fremstillet i disse seks vers, omhandlede samspillet mellem de tre magter, som Søster White netop identificerede som „hedenskab“, „pavedømmet“ og „protestantismen“. Fjenden hævdede, at det „herlige land“ i vers enogfyrre var et symbol på enten protestantismen eller Syvendedags Adventistkirken, men det „herlige land“ er De Forenede Stater, og i vers enogfyrre erobrer nordens konge (pavedømmet) De Forenede Stater ved den snart kommende søndagslov. Den sataniske vildfarelse, som identificerer det „herlige land“ som noget andet end De Forenede Stater, er udtænkt for at forhindre mænd og kvinder i at erkende, at den næste profetiske begivenhed efter Sovjetunionens sammenbrud i 1989, i den periode, der fremstilles i de sidste seks vers af Daniel elleve, er den snart kommende søndagslov.

For Syvendedagsadventister betyder dette, at vers enogfyrre identificerer nådetidens afslutning for Guds menighed, og det sidste, det laodikeiske adventvæsen ønsker at høre, er, at deres nådetid er ved at rinde ud! Herren ledte argumentationen frem til et punkt, hvor det blev erkendt, at da det hedenske Rom overtog verdensherredømmet ved Slaget ved Actium i 31 f.Kr., måtte det først besejre tre geografiske magter, sådan som de fremstilles i Daniel kapitel otte.

Og fra et af dem fremkom et lille horn, som voksede overmåde stort mod syd og mod øst og mod det herlige land. Daniel 8:9.

Det var en fastslået kendsgerning, at „syd“, „øst“ og „det herlige land“ repræsenterede de tre geografiske områder, som det hedenske Rom tog kontrol over, idet det besteg jordens trone som det fjerde rige i Bibelens profeti. I forbindelse med denne kendsgerning stod det også klart, at det pavelige Rom ligeledes måtte overvinde tre geografiske magter, idet det besteg jordens trone som det femte rige i Bibelens profeti, således som det fremstilles i Daniels bog, kapitel syv.

Jeg gav agt på hornene, og se, der kom et andet lille horn op iblandt dem, foran hvilket tre af de første horn blev rykket op med rode; og se, dette horn havde øjne som menneskeøjne og en mund, der talte store ord. Daniel 7:8.

I den strid, som blev udkæmpet om det „herlige land“ i vers enogfyrre, påviste Herren, at der i profetien fandtes tre fremtrædelsesformer af Rom. Det hedenske Rom, som blev efterfulgt af det pavelige Rom, og dernæst var der endetidens Rom, som vi kaldte „det moderne Rom“. På grundlag af to sunde og veletablerede profetiske sandheder, den første at Gud aldrig forandrer sig, og den anden at sandheden bliver stadfæstet ved to vidners vidnesbyrd, drog vi uden vaklen den slutning, at de tre hindringer for nordens konge i de sidste seks vers i Daniels bog kapitel elleve måtte repræsentere tre moderne geografiske magter.

Jesus Kristus er den samme i går og i dag og til evig tid. Hebræerne 13:8.

Der står også skrevet i jeres lov, at to menneskers vidnesbyrd er sandt. Joh. 8,17.

Denne erkendelse bekræftede det, som vi allerede var nået frem til, for vi havde identificeret det „herlige land“ som en geografisk magt (De Forenede Stater) og forkastet den tåbelige forestilling, at det repræsenterede en kirke, som er en åndelig magt. Vi dannede dette standpunkt på grundlag af den overbevisning, som altid er blevet bekræftet, at der ikke findes tilfældigheder i Guds Ord. Det fremgår klart af mange vidner, at Guds kirke i de sidste dage er et bjerg.

Og det skal ske i de sidste dage, at bjerget med Herrens hus skal stå grundfæstet som det højeste af bjergene og være ophøjet over højene; og alle folkeslag skal strømme til det. Og mange folk skal gå hen og sige: Kom, lad os drage op til Herrens bjerg, til Jakobs Guds hus; og han skal lære os sine veje, og vi vil vandre på hans stier. For fra Zion skal loven udgå og Herrens ord fra Jerusalem. Esajas 2,2-3.

De, som hævdede, at det „herlige land“ er en kirke, og som oftere end ikke påstod, at det er Syvendedags Adventistkirken, gjorde det, fordi Daniel betegner landet som „herligt“, og deres overfladiske ræsonnement drog den slutning, at eftersom det „herlige hellige bjerg“ i vers femogfyrre med sikkerhed er Guds sidste dages kirke, må det „herlige land“ derfor også være kirken. De indeholder trods alt begge tillægsordet „herlig“.

Der er ingen fejl i Guds ord, og når Daniel bruger »land« i forbindelse med ordet »herlige«, og fire vers senere bruger han »det hellige bjerg« i forbindelse med ordet »herlige«, markerede Daniel en bevidst sondring mellem et land og et bjerg. Det bogstavelige herlige land er Juda, og det er i byen Jerusalem, at Guds tempel blev opført. Jerusalem, eller templet, kan forstås som Guds menighed, men det område, hvor Jerusalem er beliggende, er Judas land. Mange sandheder blev fastslået, efterhånden som kundskaben voksede i den fremadskridende belysning fra den tredje engel, men vi

fremlægger her blot profetiens baggrund, som identificerer tre fremtrædelsesformer af Rom.

Da vi erkendte, at det hedenske og det pavelige Rom tilvejebragte to vidner, som stadfæstede det profetiske kendetegn ved det moderne Rom, erkendte vi et fortolkningsprincip, som jeg kaldte „profetiens tredobbelte anvendelse“. Der var andre, som havde anvendt lignende tanker om en trefoldig gentagelse af visse profetier, men den definition, vi kom til at erkende, er den definition, vi stadig benytter. Det er væsentligt at forstå, at den profetiske regel om profetiens tredobbelte anvendelse, som så ofte anvendes af Future for America, blev erkendt under argumentationen om de sidste seks vers i Daniel elleve, men hvad der er lige så væsentligt, er, at denne argumentation førte til den første erkendelse af, at profetiens tredobbelte anvendelse angik Rom. I milleritternes historie var et af stridsspørgsmålene, om Antiochus Epifanes var „røverne“ blandt Daniels folk, eller om „røverne“, således som milleritterne forstod det, var Rom. Grunden til, at dette er betydningsfuldt, er, at Rom, som „røverne“ blandt Daniels folk, er dem, der skulle „stadfæste synet“ i Daniel elleve, vers fjorten.

Og i de tider skal mange rejse sig imod Sydens konge; også røverne iblandt dit folk skal ophøje sig for at stadfæste synet, men de skal falde. Daniel 11,14.

Den første gang, vi forstod en tredobbelt anvendelse af profetien, blev det erkendt ud fra det forhold, at der findes tre manifestationer af Rom i Bibelens profeti. Rom etablerede synet om det fremadskridende lys fra den tredje engel, således som det også gjorde i den milleritiske historie. I den milleritiske historie var det forståelsen af, at hedenskabet og pavedømmet var de magter, som nedtrampede helligdommen og hæren, der blev den sandhedsramme, hvorpå Miller opbyggede „alle“ sine profetiske forståelser. De sidste seks vers i Daniel 11 etablerede en sandhedsramme, hvorpå Future for America har opbygget alle sine profetiske anvendelser. Denne ramme er de tre ødelæggende magter: dragen, dyret og den falske profet, som fører verden til Harmagedon.

Den ramme er baseret på erkendelsen af, at det hedenske Rom efterfulgt af det pavelige Rom udgør to vidner, som stadfæster det moderne Rom, og at det moderne Rom er den trefoldige forening af spiritualismens drage (De Forenede Nationer), katolicismens dyr (pavedømmet) og den falske profet fra den frafaldne protestantisme (De Forenede Stater). Den ramme er det, vi identificerer som en tredobbelt anvendelse af profetien. I de følgende artikler vil vi drøfte de forskellige tredobbelte anvendelser af profetien, som er blevet anerkendt, og som udgør rammen for de tre engles fremadskridende lys.

Vi vil se på den tredobbelte anvendelse af Roms tre manifestationer, som identificerer det moderne Roms politiske og religiøse struktur, som søster White kaldte kirkepolitik og statskunst. Denne struktur erkendes ved at sammenføre det profetiske kendetegn ved det hedenske Rom med de profetiske kendetegn ved det pavelige Rom med det formål at identificere og fastslå kendetegnene i det moderne Rom.

Vi vil betragte den tredobbelte anvendelse af tre manifestationer af Babylon, sådan som de fremstilles ved Nimrod, Nebukadnezar og Belsazzar, som identificerer syndens menneskes hovmod, han som sidder i Guds tempel og udråber, at han er Gud, hvilket Esajas identificerede som den »hovmodige assyrer«. Det pavelige hovmod, som er et emne i Bibelens profetier,

erkendes ved at sammenføre Babels profetiske karaktertræk med Babylons profetiske karaktertræk med det formål at identificere og fastslå det moderne Babylons karaktertræk.

Vi vil se på den tredobbelte anvendelse af Elias' tre manifestationer, sådan som de fremstilles ved Elias og Johannes Døberen, hvilke identificerer "røsten af én, som råber i ørkenen" i de sidste dage. Røsten af én, som råber i ørkenen i de sidste dage, repræsenterer en bestemt vægter, som er en bevægelse, og identificerer et dobbelt vidne i en bevægelse, der har en lignende begyndelse og afslutning. Vi får at vide, at der ikke kan være en tredje engel uden en første og en anden, så på ét niveau er det umuligt at adskille den første engels bevægelse fra den tredje engels bevægelse, og begge bevægelser er repræsenteret ved en vægter, som var forbilledliggjort ved Elias og Johannes Døberen.

"Med pen og stemme skal vi lade forkyndelsen lyde og påvise dens rækkefølge og anvendelsen af de profetier, som fører os frem til den tredje engels budskab. Der kan ikke være en tredje uden den første og den anden. Disse budskaber skal vi bringe til verden i publikationer og i foredrag, idet vi i den profetiske histories linje fremviser de ting, som har været, og de ting, som skal komme." Selected Messages, bog 2, 105.

Vi vil se på den tredobbelte anvendelse af tre fremtrædelser af budbringeren, som bereder vejen for pagtens Engel, så han pludselig kan komme til sit tempel, således som det fremstilles ved Johannes Døberen og William Miller. Den sidste vægter er et emne for profetien, som erkendes ved at sammenføre Johannes Døberens og William Millers profetiske kendetegn for at identificere den endelige opfyldelse af Malakias kapitel tre.

Se, jeg sender min budbærer, og han skal bane vejen for mig; og Herren, som I søger, skal pludselig komme til sit tempel, pagtens budbærer, som I finder behag i; se, han kommer, siger Hærskarers Herre. Malakias 3,1.

Vi vil betragte den tredobbelte anvendelse af Islams tre manifestationer, sådan som de fremstilles ved Islams profetiske kendetegn i det første og det andet ve i Åbenbaringen kapitel otte og ni, hvilke identificerer Islams profetiske kendetegn i det tredje ve, som er identificeret i Åbenbaringen kapitel ti og elleve.

Vi vil fortsætte med disse ting i den næste artikel.

"Lad ingen være hjerne for dig, lad ingen tænke, undersøge og bede for dig. Dette er den vejledning, vi i dag behøver at tage til hjerte. Mange af jer er overbeviste om, at Guds og Jesu Kristi riges dyrebare skat findes i den Bibel, som I holder i jeres hånd. I ved, at ingen jordisk skat kan opnås uden møjsommelig anstrengelse. Hvorfor skulle I forvente at forstå Guds ords skatte uden flittigt at ransage Skrifterne?"

„Det er passende og ret at læse Bibelen; men jeres pligt ender ikke dér; for I skal selv ransage dens sider. Kundskaben om Gud opnås ikke uden åndelig anstrengelse, uden bøn om visdom, for at I kan udskille den rene sandheds kerne fra det avner, hvormed mennesker og Satan har forvansket sandhedens læresætninger. Satan og hans sammensvorne af menneskelige redskaber har bestræbt sig på at blande vildfarelsens avner med sandhedens hvede. Vi bør

flittigt søge den skjulte skat og søge visdom fra himmelen for at skille menneskelige opfindelser fra de guddommelige bud. Helligånden vil bistå den, der søger de store og dyrebare sandheder, som vedrører frelsesplanen. Jeg vil indprente alle den kendsgerning, at en flygtig læsning af Skrifterne ikke er nok. Vi må ransage, og dette betyder at gøre alt det, som ordet indebærer. Ligesom minearbejderen ivrigt gennemsøger jorden for at opdage dens guldårer, således skal I udforske Guds ord for den skjulte skat, som Satan så længe har søgt at skjule for mennesket. Herren siger: 'Om nogen vil gøre hans vilje, skal han kende, om læren er fra Gud.' Johannes 7,17." Fundamentals of Christian Education, 307.